

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. ledna 2019 v Liberci v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Moravové a přísedících Mgr. Michaely Janků a Mgr. Tomáše Molaty,

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozený dne [datum] v [obec], trvale bytem nám. [titul] E. [jméno] 1/1, [obec], toho času ve VTOS ve věznici Rýnovice,

je vinen, že

v blíže nezjištěné době od podzimu 2012 do 1. 7. 2015 v [obec], zejména v bytech, ve kterých postupně bydlel se svou družkou [celé jméno poškozené], [datum narození] a dvěma nezletilými dětmi, na adresách ul. [ulice a číslo], ul. [ulice a číslo], ul. [ulice a číslo], na ubytovně v ul. [ulice a číslo] a v ubytovně [adresa], nejprve svou družku [celé jméno poškozené] vulgárně nazýval kurvou a děvkou, která všude roztahuje nohy, je blbá a obvykle jí přitom udeřil několika ranami dlaní sevřených v pěst do obličeje, tahal jí přes byt za vlasy, přičemž četnost jeho útoků se postupně zvyšovala a stupňovala, kdy jí zakazoval vycházet z bytu bez jeho doprovodu, přičemž sama mohla chodit pouze do zaměstnání, které bylo jediným zdrojem příjmů rodiny, kdy jí kontroloval prostřednictvím mobilního telefonu, fyzicky jí trestal za pozdní příchody či nesplnění slibu, který mu dal; pokud mu naznačila, že od něho, z důvodu jeho chování, odejde, fyzicky jí potrestal s tím, že následky ponese děti, které by už nemusela vidět, že jí podřeže; když cca od léta 2013 byly jeho fyzické ataky na denním pořádku, výměny názorů vyústily v kopance, tahání za vlasy, a údery otevřenou dlaní a ranami dlaní sevřenými v pěst do obličeje [celé jméno poškozené], která si kryla obličej, což jej rozčilovalo a pokračoval v bití tak, aby si obličej chránit přestala, trestal ji, protože se o několik minut opozdila s návratem domů, nedostatečně uklidila domácnosti či nemohl něco najít; obviňoval jí z toho, že s někým hovoří, vstává z postele, aby za někým šla, aniž by jeho podezření měla reálný podklad, kdy v období cca od roku 2014 ji v noci opakovaně

bez důvodu budil úderý otevřenou dlaní a kopanci do hlavy a zad s tím, proč na něj kouká; nejméně ve dvou případech vzal nůž, který jí držel pod krkem s dotazem, zda ještě chce někdy vidět své děti, svými fyzickými útoky [celé jméno poškozené] způsoboval hematomy v obličejí, ale i na dalších částech těla bez nutnosti vyhledat lékařské ošetření krom hematomu s otokem v okolí pravého oka, krvácení z nosu s jeho následným otokem a pohmožděním krku, jež si vyžádaly pracovní neschopnost v době od 2. 7. 2015 do 10. 7. 2015, které jí způsobil dne 1. 7. 2015 v době od 19:40 hodin do 20:10 hodin, před domem [adresa] v ul. [ulice], kde jí opakovaně udeřil otevřenou dlaní a následně i dlaní sevřenou v pěst do obličeje, což přispělo k rozhodnutí [jméno] [příjmení] odejít a vztah s ním definitivně ukončit,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“),

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání pěti (5) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Liberci podána obžaloba pro skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku, skutkový stav byl následně prokázán v hlavním líčení v rozsahu a za okolností shora uvedených ve skutkové větě.

2. Soud pro svá skutková zjištění provedl rozsáhlé dokazování, kdy vyslechl obžalovaného, poškozenou, výpovědi dalších svědků byly doplněny listinnými důkazy založenými ve spise, znaleckým zkoumáním k duševnímu stavu obžalovaného, lékařskými zprávami. Za situace, kdy vlastnímu jednání, které bylo předmětem dokazování, byli přítomni (až na výjimky, jako byl poslední útok obžalovaného na poškozenou dne 1. 7. 2015, nebo útok obžalovaného na poškozenou v domácnosti svědkyně [celé jméno svědkyně] v roce 2015) toliko obžalovaný a poškozená, byla pro soud ohledně jeho skutkových závěrů stěžejní výpověď poškozené [celé jméno poškozené], kterou podala v procesním postavení svědkyně, doplněná výpověďmi svědků [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka].

3. Obžalovaný vinu popíral, vztah s poškozenou [celé jméno poškozené] popsal jako bouřlivý, připustil, že v době, která je uvedena v obžalobě měli ve vztahu problémy, byli na tom s poškozenou špatně psychicky, hádali se, i když ne podle obžalovaného tak často, rozpory podle obžalovaného nebyly tak vysoké, jak ona popisuje. Začalo se to zvyšovat od té doby, co spáchal trestný čin, za který aktuálně vykonává trest odnětí svobody, bylo to proto, že oba věděli, že nejspíš půjde sedět, a když jej odsoudili, takto byl jejich konec. Ke konkrétnímu jednání, jak je popsáno v obžalobě uvedl, že v období od podzimu 2012 do 1. 7. 2015 vedli s poškozenou [celé jméno poškozené] společnou domácnost, zdržovali se na všech adresách, které jsou v obžalobě uvedeny. Dále uvedl, že je pravda, že ji oslovoval vulgárními výrazy, i ona mu nadávala vulgárně, jeho nadávky spočívaly v tom, „že se kurví“, dále uvedl, že je pravdou, že poškozenou fyzicky napadal, bylo to, když zjistil, že jej poškozená podvádí. To jí dal facku otevřenou dlaní, většinou na tvář, přes zadek. Neví, jak často hádky vyústily v napadání. Na dotaz soudu, zda kromě úderu dlaní na tvář napadal poškozenou i jinak, obžalovaný uvedl, že nejspíš ne. Popřel, že by poškozenou udeřil někdy jiným způsobem, tj. i pěstí. Dále doznal, že kromě facek ji za vlasy dotáhl ke kabelce, aby vytáhla telefon a zavolala bratrovi, byla při tom skrčená, seděla, nechtěla, bála se. I poškozená ho ve vztahu udeřila, dostal od ní loktem na nos, jinak ho několikrát kousla,

nebo ho drápala. Nikdy jí nevyhrožoval. Pokud se hádali, nikdy při tom neměl žádný předmět v ruce. K omezování osobní svobody uvedl, že poškozená si dělala, co chtěla, nikdo jí do ničeho nenutil, mohla kdykoliv odejít. Opouštět domácnost jí nezakazoval, to by nemohla chodit do práce, z práce mohla jít kamkoliv. Nepotřeboval jí kontrolovat, měl po Liberci dost známých a ti mu hned volali, kam jde a s kým se baví. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že je chlap, tak byl asi ve vztahu dominantnější. V době, která je popsána v obžalobě, užíval OPL, protože pracoval na dvanáctihodinový, nebo šestnáctihodinový provoz, nezvládal by to. Bral pervitin, mohlo to být tak 2x do týdne, míchal to s trávou, aby se vyspal. Pervitin na něj měl povzbuzující účinek, byl pak i agresivní. K ukončení vztahu, resp. k události ze dne 1. 7. 2015 vypověděl, že byli u známého pro věci, bylo pozdě, ujel jim autobus, poškozená na něj pořád řvala, co budou dělat, on se snažil přemýšlet, byl asi i na dojezdu drog, byl vynervovaný, měl po soudě. Jak do něj pořád hučela, tak mu „vyplo“, položil tašky a dal poškozené facku. Udeřil jí otevřenou dlaní, zespoda nahoru, dostala na lícní kost, byla to docela dost slušná rána. Po ráně viděl, jak se jí spustila krev z nosu. Poškozená stála, koukala na něj a najednou začala přepadávat dozadu, tak jí chytil za bundu a posadil ji na patník. Ona byla v pořádku, reagovala, chtěla donést kapesník. Nic neříkala, ani do nemocnice nechtěla, on měl strach, že by mohla mít otřes mozku. Čekali pak na taxíka, nasedli do něj a odjeli ke kamarádce. Tam s ní šel dovnitř a matka kamarádky a kamarádka jej vyhodily ven. Slyšel poškozenou, jak brečí v koupelně, že to nechtěla a jak to slyšel, tak začal bouchat na okno, ale to byla chyba, protože na něj zavolaly policii, která jej odvezla. Jiný konflikt mezi obžalovaným a poškozenou než tento, byl podle obžalovaného možná jeden, asi ho řešila policie. Na dotaz soudu, proč po tomto napadení, poškozená nechtěla do nemocnice, obžalovaný uvedl, že to bylo právě proto, že by musela říci, že jí dal obžalovaný facku. Vztah podle obžalovaného poškozená neukončila dřív proto, že v tom byly děti, chtěla úplnou rodinu. Mysleli si, že je zachrání druhé dítě.

4. Při rekonstrukci skutkového děje soud vycházel z výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené], ze které zjistil následující. Od roku 2008 /2009 žila svědkyně a obžalovaný jako družka, a to do posledního napadení v červenci 2017. Především pak svědkyně velice podrobným, vnitřně koherentním a přesvědčivým způsobem poslala průběh vztahu s obžalovaným, jeho genezi a stupňující se zlé projevy a agresivní jednání obžalovaného vůči své osobě. Bylo zjištěno, že obžalovaný se se svědkyní často stěhoval, kdy důvodem byla jejich špatná ekonomická situace, na všech adresách, které jsou uvedeny v obžalobě, postupně bydleli, když problémy začaly na adrese [ulice]. Ohledně datace skutku, lze vycházet ze srovnání výpovědi svědkyně a obžalovaného, kdy v této době již měli syna [jméno], který se narodil v roce 2010; podle svědkyně přišla první facka v [ulice], v r. 2011 2012, když byl [jméno] 1,5 roku. Důvodem bylo to, že šla na nákup a potkala kamarádku, se kterou se zapovídala a přišla domů déle. Obžalovaný jí podezíral, že byla za někým mužem, snažila se mu to vysvětlit, on jí vrazil, tu první facku viděl syn [jméno], vadilo mu, že máma sedí a brečí, po této facke obžalovaný svědkyni dotáhl do ložnice, aby to syn již neviděl, a dostala další facku. Strhal z ní všechno oblečení, vytáhl ji ven na chodbu jen ve spodním prádle. Skončilo to tím, že přišla návštěva, tak ji pustil dovnitř a dělala, že je vše v pořádku. Pak se stěhovali na ulici [ulice], tam to vyústilo v takovou agresivitu, že to nebyla jen facka, ale bylo to tahání po místnosti za vlasy, pořád byly hádky kvůli kamarádům a penězům. Facky byly na denním pořádku, obžalovanému vadilo, že se brání a rány opětuje. Nakonec svědkyně přestala chodit do práce, měla podlitiny v obličeji, což jí hrozně vadilo, nicméně důvodem bylo to, že čekala druhého syna, nakonec odešla z důvodu rizikového těhotenství, ukončila smlouvu s agenturou. Pak se jim narodil druhý syn [jméno] (z ostatních prov. důkazů přitom vyplývá, že ten se narodil [datum]), svědkyně měla příjem z mateřské, v té době obžalovaný pracoval jen krátce (2 měsíce Inteva) a pak o práci přišel, do společného bydlení nastěhoval kamaráda i s jeho přítelkyní a se psem, začal dle svědkyně „těžce ujíždět na drogách“. Agresivita obžalovaného stoupala s ohledem na konzumaci drog, až nakonec na [příjmení] zničil celý byt. Obžalovaný přitom tvrdil svědkyni, že než aby jí ublížil, radši „rozseká byt“. Svědkyně vypověděla, že tomuto jedinému byly přítomny děti, resp. syn [jméno], mladšímu byly teprve 3 měsíce, ona ho držela na rukou a

obžalovaný rozbil skleněné dveře tak, že kdyby neměla [jméno] za sebou a [jméno] nechránila obličej, tak by jim sklo vlétlo do obličeje. Na ten popud, když obžalovaný rozbil byt, tak jeho matka dala žádost o odebrání dětí, soud jí vyhověl a děti byly umístěny u paní [celé jméno svědkyně]. Naposledy s ní a obžalovaným jejich děti sdílely domácnost ve [příjmení] ulici. Přišli z tohoto důvodu o bydlení ve [příjmení] a přestěhovali se na ul. [příjmení]. [jméno] to dle svědkyně probíhalo znovu – facky, údery, mlácení hlavou do zdi, tahání za vlasy, nadávky, kopance. Opět přišli o bydlení, protože z brigády, kam nastoupila, už sama náklady neutáhla. Další bydlení, které měli, bylo na Javorníku, tam to bylo, co se týče jednání obžalovaného, nejhorší. Svědkyně popsala těžké halucinace a zvyšující se agresivitu v souvislosti se zneužíváním pervitinu obžalovaným. Obžalovaný si například myslel, že skrz strop svítí červený laser, který mu oznamuje to, že má jít svědkyně ven, že tam někdo čeká a ten ji odvede od něj pryč. Odehrálo se to v zimě, obžalovaný ji vytáhl ven bosou a ona musela projít celý dům a zkontrolovat ho a říct mu, že tam nikdo není. Nebo slyšel hlasy, které se mezi sebou baví. Obžalovaný si myslel, že i když spí, tak na něj kouká. Několikrát ji vzbudil úderem, kopancem, fackou, aby mu vysvětlila, proč na něj celou dobu kouká. Svědkyně se dále vyjádřila k tomu, jak jí obžalovaný vyhrožoval s nožem. K tomu uvedla, že obžalovaný na Javorníku chodil spát s nožem, a když měl dojezd, tak jí držel nůž pod krkem a ptal se, zda chce ještě někdy vidět děti. Svědkyně vypovídala, že v ten moment si myslela, že to je její poslední chvílka. Byla v šoku. Dal jí kopanec do zad, pak facku a než se probrala, tak měla nůž pod krkem. Nevěděla, co má říct, říkala si, že jestli to chce obžalovaný udělat, ať to udělá, on s tím svědomím bude žít, že někoho zabil. Dále vypověděla, že následně se obžalovaný omlouval, že to všechno dělá proto, že ji miluje, že jí tím dokazuje lásku, že žálí. Svědkyně opětovně popsala, že útoky se stupňovaly a byly drsnější – kopance, facky. Na dotaz, jak často obžalovaný takto vyhrožoval nožem, svědkyně uvedla, že minimálně 2x, budil ji takto kolem 2 hod ranní s tím, že následovala vždy stejná otázka, jestli chce vidět děti nebo jestli obžalovaného miluje. S jiným nástrojem než nožem ji nevyhrožoval. Svědkyně výslovně uvedla, že byla s obžalovaným v té době jen ze strachu. Autentickým způsobem před soudem popsala zážitek, který ona sama vnímala jako zásadní, a sice, když obžalovanému řekla, aby jí nemlátil do obličeje, tak tento na to odpověděl, „že vždycky, když se podívá do zrcadla a uvidí modřiny, to znamená, že neposlechla. Když poslechne, tak tam modřiny nebudou.“ V této souvislosti dále popisovala, že ze začátku směřovaly útoky obžalovaného na tělo – nohy, záda, ruce, byly to kopance. Když pak začal fětovat a byl na dojezdu, tak směřovaly zásadně do obličeje. Vždycky měla obličej zmalovaný, pak šel obžalovaný do drogerie a koupil jí make-up a líčidla a než šla do města, musela se namalovat, aby to nebylo vidět. Rány do obličeje byly silné, nejsilnější byla ta poslední (roz. 1. 7. 2015).

5. Událost ze dne 1. 7. 2015 popsala svědkyně tak, že po práci jeli ke kamarádovi, od kterého se zase museli vystěhovat. Obžalovaný řekl, že potřebuje nové boty, ona mu řekla, že na to nemá, ať jde do práce a boty si sežene. Po cestě dostala facku a donutilo jí to mlčet. Přišli ke kamarádovi, vzali věci a mezitím sháněla další bydlení, kde přežijí další noc, aby neskončili na ulici. Když došli ke kamarádovi pro věci, řekla obžalovanému, že jí to nebaví, že se pořád stěhují, nemá děti u sebe a že jí to trápí, on řekl, ať ho nechá být. Řekla mu, že je táta od rodiny a má se starat, na to se obžalovaný otočil a dal jí pěstí. Byla to taková rána, že měla černo před očima, začala jí téct krev z nosu, musela si sednout. Nemluvila, aby se to uklidnilo. Došli k nemocnici, kde si vzali taxi a dojeli k její kamarádce [celé jméno svědkyně], a „ta to celé rozsekla“. Vyhodila obžalovaného z bytu a zavolala policii. V tom ale obžalovanému došlo, že odešel bez ní a začal vyvádět. Začal mlátit na okno, pak přijela policie a obžalovaného odvedli a jí se ulevilo, že to za ní, „konečně někdo rozsekl“.

6. Dále svědkyně popsala, jakým způsobem jí obžalovaný nadával a vyhrožoval, byly to nadávky „děvka, kurva, která roztahuje nohy na potkání, kráva“. Vyhrožoval, že jí zabije rodinu, děti. Jakmile s obžalovaným nesouhlasila, tak jí začal vyhrožovat přes rodinu. Svědkyně v této souvislosti také přesvědčivým způsobem popsala, jak v počátku konfliktů obžalovanému oponovala, že i ona mu nadávala, bránila se (a to i fyzicky), ale postupem času, se zvyšující se

agresivitou, tlakem a ataky obžalovaného a tomu úměrně rostoucím strachem z napadení a fyzických následků obžalovanému přestala vzdorovat, rezignovala, odpovídala to, co chtěl slyšet. Pokud obžalovaný svědkyni opakovaně vyhrožoval, že ji zabije, že to není nic složitého, pak nechtěla, aby se to dotýkalo rodičů, dětí, myslela si, že to nějak vyřeší, chtěla, aby to skončilo, neměla sílu, nakonec rezignovala. Uvedla, že chtěla obžalovaného opustit, a to několikrát, poprvé právě v souvislosti s první fackou v [ulice], chtěla odejít k rodičům, sbalila si i věci, obžalovaný se však vrátil dříve domů, syn mu řekl, že chtějí odejít, on ji zatáhl do ložnice a tam proběhlo další násilí. Kontroloval jí, kde je, kdy se vrátí, kontroloval jí telefon, musela mu volat při návratu z práce, když jí ujel autobus, tak jí podezřival, že někde roztahuje nohy, měla strach, že jí znovu zmlátí, pokud to zkusí, ale nestihne odejít. Odbornou pomoc nevyhledala, kamarádkám se svěčila později poté, co 25. 2. 2015 nastoupila do práce, svěčila se [celé jméno svědkyně], ta měla podobnou zkušenost, [celé jméno svědkyně], to bylo už, když si lidé začali všimát. Vlastní rodina jí pomáhala, především otec, ale nevěděl jak. Pomáhali jí hodně finančně. Otec jí radil i s Kruhem bezpečí, ale obžalovaný jí nepouštěl samotnou, když se útoky ze strany obžalovaného stupňovaly, tak nemohla z baráku sama, doprovázel jí i k rodičům a jakmile něco nedostala, tak byl problém, že se nestará. Rodiče jí už nechtěli pomáhat, chtěli, aby se k tomu nějak postavila a řekla dost, ale ona na to neměla sílu. S matkou obžalovaného neměla a nemá dobré vztahy, snažila se kvůli dětem udržovat vztah korektní, ale matka obžalovaného jí ráda neměla a nemá, nesvěřovala se jí.

7. Co se týče vlastní věrohodnosti svědkyně a důkazní síly její výpovědi, pak soud především konstatuje, že jak je již uvedeno shora, tato vypovídala přesvědčivým, autentickým způsobem, kdy v průběhu výpovědi na ní bylo patrné i narůstající emoční vypětí s ohledem na vybavování si a popis traumatizujících zážitků. Nebyly zjištěny podstatné rozpory mezi tím, jak vypovídala v přípravném řízení a mezi její výpovědí před soudem, shodným způsobem popisovala vzrůstající agresi a tlak obžalovaného vůči ní, jeho verbální výhrůžky zabitím, tím, že už neuvidí děti, vyhrožování s nožem, bezcitné jednání v důsledku jeho zneužívání OPL, omezování osobní svobody spočívající v kontrole telefonu, omezování trávení osobního volna, fyzické trestnání za pozdní příchody, chorobnou žárlivost, ale i konkrétní fyzické útoky – facky, rány pěstí do hlavy i jiných částí obličeje, kopance, tahání za vlasy po místnosti. V rámci její výpovědi bylo jasně seznatelné, kterým událostem přikládala zásadní význam, které na ni nejsilněji zapůsobily, interpretace vlastních prožitků byla zcela autentická, svědkyně popisovala v souvislosti s jednáním vůči ní, stavy obžalovaného (jednání obžalovaného v průběhu ubytování na Javorníku), které by dle názoru soudu velice nepravděpodobně takto sama vykonstruovala. Nadto soud v rámci hodnocení specifické věrohodnosti svědkyně musel přihlídnout i k následujícímu: svědkyně, byť se jedná o poškozenou, nevznesla vůči obžalovanému žádný majetkový nárok. Trestní stíhání obžalovaného v této věci nebylo zahájeno z podnětu svědkyně, Policie ČR v souvislosti s napadením dne 1. 7. 2015 nebyla volána svědkyní ani na její pokyn, byla přivolána svědkyní [celé jméno svědkyně] bez iniciativy svědkyně [celé jméno poškozené]. V současnosti více než 3,5 roku svědkyně s obžalovaným nežije, má vlastní, dle svého vyjádření spokojený vztah, na události s obžalovaným chce zapomenout. Obžalovaný je od prosince 2015 ve VTOS, kdy výstup je naplánován na polovinu roku 2021 - i případný motiv pomsty, „dostat obžalovaného do vězení“ je touto skutečností zeslaben, naopak lze i předpokládat, že pokud je obžalovaný povahy, která byla zjištěna (viz dále – závěry znaleckého posudku MUDr. Tauše) a v návaznosti na jeho chování k obžalované v minulosti, bude mít tato strach vznášet vůči obžalovanému křivé, obviňující svědectví, právě z důvodu pomsty z jeho strany.

8. Výpověď a jednání svědkyně pak soud hodnotil i v širších souvislostech, kdy bylo zjištěno z výpovědi svědka [celé jméno svědka] (úřední záznam o podaném vysvětlení), pěstouna svědkyně [celé jméno poškozené], že tato byla umístěna do pěstounské péče v šesti letech, pěstouni byli věřící a snažili se jí vštípit trvalé hodnoty, ona sama se pak u pěstounů svěřovala s tím, že na ní matka obžalovaného v v návaznosti na jednání obžalovaného útočí s tím, že nechce snad dostat otce svých dětí do kriminálu. Byl to nakonec sám obžalovaný, který uvedl, že svědkyně [celé

[jméno poškozené] nechtěla po posledním útoku volat sanitku, protože by musela říci, že obžalovaný jí dal facku, že neodešla, protože si myslí, že chtěla úplnou rodinu. Uvedené soud vyhodnotil tak, že právě dětství strávené částečně mimo biologickou rodinu a následná výchova u (věřících) pěstounů formovala svědkyni v tom smyslu, že to byla právě (nová) rodina, resp. vztah s obžalovaným, který byl pro ni zásadní, jednalo se o vazby, na kterých lpěla a které se snažila za (každou cenu) udržet. Takové úvaze svědčí i výpověď svědkyně [celé jméno svědkyně], která obdobně uvedla, že poškozená se jí nikdy nesvěřovala, že by chtěla obžalovaného opustit, že i když přiměla poškozenou, aby šla v souvislosti s jiným napadením poškozené, tato obžalovaného udat, tak její přesto poškozená nechtěla opustit, nechtěla brát dětem tátu.

9. Výpověď svědkyně [celé jméno poškozené] byla v řízení dále podepřena výpovědí svědkyň [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně]. Svědkyně [celé jméno svědkyně] uvedla, že v době, kdy měla poškozená malé děti, se vidaly pravidelně, pomáhaly si s dětmi, jednu dobu u ní dokonce poškozená bydlela, to bylo v roce 2015 /2016 na [příjmení] ulici, obžalovaný za ní docházel, ke vztahu obžalovaného a poškozené uvedla, že když je poznala, měli se rádi, ale postupem doby na ní byl obžalovaný zlý, poškozená jej i tak měla ráda, nechtěla ho opustit kvůli dětem. S problémy se jí poškozená svěřovala trochu, je klidná, uzavřená, zároveň se bála. Poznala na poškozené, že se trápí, byla vyčerpaná, mívala modřiny na rukách a občas i kolem krku, jen to co bylo vidět, modřin na obličeji si nevšimla. Modřiny zaznamenala tak v pěti případech, několikrát za ní poškozená přišla a brečela, že jí obžalovaný zbil, potřebovala trochu objetí, tak jí svědkyně utěšila, ale s podrobnostmi se jí poškozená nesvěřovala. Především pak svědkyně popsala fyzický útok na poškozenou, který se odehrál v jejím bytě a kterému byla přítomna, a to v roce 2015. K tomu svědkyně uvedla, že obžalovaný napadl poškozenou přímo u ní v bytě, nějaké věci tam rozbil, sám sebe pořezal, když rozbil lustr. Poškozenou se snažila s dětmi vystrčit z bytu, aby mohla odejít, a obžalovaného se snažila uklidnit. Obžalovaný přišel za poškozenou, začali se hádat, svědkyně se snažila poškozenou bránit, aby jí nemlátil. Začalo to tak, že obžalovaný do poškozené strkal, svědkyně se snažila zamezit tomu, aby jí nemohl dávat rány, zavřela ho proto v pokoji, obžalovaný proskočil skleněnými dveřmi. Během tohoto napadení viděla konkrétní rány, obžalovaný udeřil poškozenou pěstmi do hrudníku a do horní části těla. Poškozená se snažila utíkat, nebránila se. Obžalovaný jí přitom sprostě nadával. Poškozená byla rozklepaná, brečela, nenadávala mu. Když svědkyně viděla, jak ji napadl, tak se snažila jí domluvit, aby ho právě kvůli dětem opustila. Dovedla ji i na policii, aby obžalovaného udala, že ji u svědkyně v bytě napadl. Poškozená podávala vysvětlení. Zprostředkovaně pak svědkyně popsala i další napadení, ke kterému mělo dojít u ní před panelákem, když jí poškozená hlídala dceru. Tehdy jí poškozená volala, aby přijela, že jí obžalovaný napadl, převyprávěla jí to pak i její dcera, která toho byla svědkem.

10. Další svědkyně [celé jméno svědkyně] popsala především následky posledního útoku na poškozenou dne 1. 7. 2015, kdy zranění poškozené odpovídá i lékařským zprávám k tomu provedeným. Svědkyně ke zranění poškozené uvedla, že poškozená měla monokl na pravém oku, na levém oku to měla nateklé, na jedno oko skoro neviděla. Svědkyně popsala, že když poškozená s obžalovaným přijeli vozem taxi a ona viděla, jak poškozená vypadá, tak ji vzala k sobě domů, aby se omyla a obžalovanému řekla, ať odejde a zavolala policii. Obžalovaný ji nejprve poslechl a z bytu odešel, ale za 3-4 min. se vrátil, a začal bušit na okno nehorázným způsobem. Chtěl, aby šla poškozená ven, že s ní chce mluvit, že to je jeho žena a takto bylo asi 20 minut, než přijela policie. Ona se poškozené po telefonu než přijeli, ptala, zda jí obžalovaný zbil, ona řekla hmm (do telefonu), pak, když ji viděla, tak nepotřebovala (svědkyně) vysvětlení. K vztahu obžalovaného a poškozené uvedla, že byla kamarádka i s ním, všichni tři spolu trávili čas, smáli se, dělali, jako že se nic neděje, ona to dělala, aby měla poškozená doma klid. Obžalovaný byl agresivní, bral drogy a tím se ta agresivita umocnila. To, že bral drogy, ví od poškozené, ona sama ho drogy užívat neviděla. Spouštěčem jejich konfliktů bylo to, že poškozené v ničem nevěřil, domníval se a měl různé představy, neměl pojem o realitě. Stačilo, když přišla pozdě a už to

odnesla. Obžalovaný podle svědkyně poškozenou mlátil, nechtěla s ním být, ale nemohla se s ním rozejít, protože on jí to nedovolil. Jak chodila s poškozenou do práce, tak se sblížovaly a poškozená se jí svěřovala. Pak viděla na jejím těle rány. Poprvé se jí poškozená svěřila v práci, svědkyně si při převlékání všimla, že má modřiny na rukou a na nohou, a jelikož to zná, pochopila, o co jde. Postupně se jí poškozená svěřila s tím, že když se o pár minut opozdila z práce, tak ji obžalovaný sprostě urážel, přitom měla třeba jen 5 minut zpoždění, hned za to dostala. Modřiny viděla na poškozené v podstatě pořád, neví, v kolika to bylo případech, viděla modřiny na rukou, pažích, na stehnech, na zadku, prostě různě po těle. Jiného zranění, než modřin, si nevšimla. Při tom posledním incidentu (roz. 1. 7. 2015) zranění v obličeji, poškozená nosila sluneční brýle, nebo to zakrývala make-upem. Nebyla nikdy přítomna osobně fyzickému konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou, verbálnímu ano. Slyšela, jak obžalovaný poškozené nadával, že je „kurva, píča, děvka“. Přišli k ní na návštěvu, poškozená byla unavená, chtěla si na chvíli lehnout, nebylo jí dobře, ale nemohla, protože obžalovaný chtěl jít pryč, začal po poškozené házet telefon, byl na ni sprostý a museli odejít, protože to on řekl. Už si nepamatuje, jak na ni byl sprostý.

11. Dále byla slyšena svědkyně [celé jméno svědkyně], ta uvedla, že obžalovaného i poškozenou zná z práce, vídali se tam, bližší vztah k nikomu z nich nemá. Tato svědkyně vypověděla, že asi jednou nebo dvakrát zažila na pracovišti, jak obžalovaný poškozené vulgárně nadával „ty kurvo, ty děvko“, důvod nezná, ji nadávat obžalovanému neslyšela. Svědkem jiného konfliktu nebyla, nadávky si poškozená nechala líbit. K incidentu z 1. 7. 2015 svědkyně uvedla, že si pamatuje, že potom přišla poškozená do práce se slunečními brýlemi, měla je i během směny, byla modrá. Poškozená se jí svěřila s napadením jednou, když nepřišla do práce, to bylo v létě 2015. Jednou byla přítomna tomu, že se poškozená bavila s nějakým brigádníkem v práci a obžalovaný jej napadl, viděla strčení, asi ze žárlivosti.

12. Lze vyhodnotit, že všechny tyto výpovědi podporují výpověď poškozené, když svědkyně [celé jméno svědkyně] byla přímým účastníkem fyzického napadení poškozené, svědkyně [celé jméno svědkyně] a [celé jméno svědkyně] vypovídaly shodně o agresi obžalovaného vůči poškozené, všechny tři pak o projevech výrazné žárlivosti vůči poškozené, o majetnickém vztahu obžalovaného k poškozené. Svědkyně [celé jméno svědkyně] a [celé jméno svědkyně] zaznamenaly modřiny na těle poškozené, co je podstatné současně vypovídaly ve shodných rysech i o její pasivitě, postupné rezignaci a snaze nerozbít rodinu, vydržet ve vztahu s obžalovaným. Obě svědkyně také shodně vypovídaly o agresivitě obžalovaného v souvislosti se zneužíváním návykových látek, což připustil i samotný obžalovaný.

13. Naproti tomu zcela osamocena stojí výpověď svědkyně [celé jméno svědkyně] – matky obžalovaného – která uvedla, že poškozená obžalovaného provokovala, byla feťačka, nestarala se o děti, o tyto vlastní děti, které jsou umístěny u ní a manžela, zájem nemá, neplatí na ně, naopak svědkyni ještě okradla o peníze z účtu. Poškozená dělala rozbroje mezi nimi (obžalovaným jako synem a svědkyní a jejím manželem jako jeho rodiči), syn by nikomu neublížil, svědkyně ví, že radši uhodil do stolu, než aby uhodil do poškozené. Poškozená měla svědkyni říct, že jejího syna dostane za mříže, její syn nikdy žádnou přítelkyni nemlátíl, o tom, zda zneužíval tvrdé drogy neví; ví, že společně s [celé jméno poškozené] kouřili marihuanu, proto také má jejich starší syn takové zdravotní problémy. To ví od doktora. Syn (obžalovaný) měl psychické problémy ze soužití s [celé jméno poškozené], syn měl od poškozené i modřiny a škrábance na zádech a na obličeji. Nikdy ale výměně názorů přítomna nebyla, pokud byla dotázána k incidentu na zahradě (který se měl odehrát až po událostech ze skutkové věty obžaloby při návštěvě dětí poškozenou v době, kdy již ve vztahu s obžalovaným nebyla) uvedla, že tomu přítomna byla, ale že syn nikomu neublížil, poškozenou objal a táhnul ji zpátky na zahradu. Pro izolovanost této výpovědi, pro úzkou vazbu mezi touto svědkyní a obžalovaným, kdy byla zřejmá snaha neublížit synovi, kdy svědkyně popřela i události, ke kterým se (částečně) doznal obžalovaný, soud z této výpovědi nemohl vycházet. Pokud svědkyně zkraje své výpovědi popsala aktuální chování poškozené

k vlastním dětem v tom smyslu, že se tato o děti nestará, nemá o ně zájem, nekupuje jim hračky, nenavštěvuje je a pokud ano, pouze na kratší dobu, pak k tomu soud (byl-li obhajobou namítán rozpor mezi tímto „nezájmem“ a, dle soudu zjištěným primárním zájmem poškozené zachovat rodinu, (viz výše) a z tohoto cíle pramenící neochota/neschopnost poškozené obžalovaného opustit přes týrání, kterého se na poškozené dopouštěl) konstatuje, že taková výpověď svědkyně neodpovídá zjištěním soudu mj. z provedeného záznamu Centra Generace, o.p.s. o případové konferenci k ošetření kontaktu dětí s biologickými rodiči (roz. poškozenou). Z této listiny vyplývá, že svědkyně [celé jméno svědkyně] coby pěstounka synů obžalovaného a poškozené dlouhodobě vyjadřuje negativní postoj k poškozené, k jejím schopnostem jako matky, podle svědkyně poškozená se o děti nestarala, zanedbávala je, týrala je, dále z listiny vyplývá neochota svědkyně coby pěstounky umožnit poškozené coby matce kontakt s dětmi mimo dům a zahradu pěstounky, a za jiných podmínek než které vyžaduje svědkyně. Případová konference se konala proto, že došlo k nesouladu mezi jednáním svědkyně [celé jméno svědkyně], poškozené [celé jméno poškozené] a zájmem dětí; to je z listiny zřejmé, z uvedené je také patrné, že poškozená měla o děti zájem, a snažila se zajistit si s dětmi kontakt za, i pro ni vyhovujících podmínek. I z této listiny je patrný především vysoce negativní vztah svědkyně [celé jméno svědkyně] k poškozené, soud nemohl toto ignorovat a k výpovědi svědkyně [celé jméno svědkyně] nemohl pro prokázanou animozitu přihlížet. K tomu srovnej i výpověď vytěžovaného [celé jméno svědka] (viz odst. následující). Podpůrně pro hodnocení věrohodnosti poškozené, příp. zkoumání motivace k uvádění nepravdivých skutečností k osobě obžalovaného je nutno poukázat také na zjištění, že poškozená byla kladně hodnocena speciální pedagožkou za práci poškozené s obrazem otce u jejich dětí, kdy přes problémy, které s ním má, ho dětem prezentuje jako milujícího otce.

14. Soud dále se souhlasem obžalovaného a státního zástupce četl protokoly o výpovědích svědků a úřední záznamy o podaných vysvětleních z přípravného řízení. Svědkyně [celé jméno svědkyně] v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaného i poškozenou zná z práce, na vlastní oči viděla ze strany obžalovaného vůči poškozené pouze slovní agresí, poškozená se jí svěřovala, že jí obžalovaný ubližuje, jednou přišla do práce s podlitinami pod očima, ty vysvětlila tak, že jí obžalovaný zbil. Svědek [celé jméno svědka] vypověděl, že obžalovaný s poškozenou u něj nějakou dobu (březen až květen 2015) bydleli v podnájmu, obžalovaný byl na poškozenou zlý, často na ni řval vulgární nadávky, této slovní agresí byl přítomen asi 4x, ale on sám doma moc nebyl. Jednou slyšel, jak na poškozenou obžalovaný řval v noci do telefonu, že má (poškozená) přijít z práce domů, že v bytě sám nemůže být, že po něm jdou. Svědek popsal i poslední incident mezi obžalovaným a poškozenou ze dne 1. 7. 2015, kdy uvedl, že se to stalo na Horské, kam za ním přišli, on jim řekl, že pro agresí obžalovaného vůči poškozené s ním bydlet již nebudou (shodně vypovídala poškozená [celé jméno poškozené]), obžalovaný s poškozenou odešli a pak, když šel nakoupit viděl, jak si poškozená drží na tváři kapesník, vedle ní na zemi byla krev, ani jeden z nich nic neřikal, když se vrátil, už tam nebyli. Hádky mezi jmenovanými vyvolával obžalovaný, vulgární při nich byli dle svědka oba. Podle svědka obžalovaný užíval drogy, choval se tak a působil, jako by byl pod jejich vlivem, jednou měl halucinace, říkal, že v domě jsou kamery, že před domem jsou lidé, kteří ho chtějí dostat. Tato výpověď obdobně jako výpověď svědkyně [celé jméno svědkyně] a [celé jméno svědkyně] podporuje skutkový stav rekonstruovaný na základě výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené], kdy především lze s jistotou konstatovat, že obžalovaný dlouhodobě zneužíval [příjmení], pod jejich vlivem (na dojezdu) byl agresivní, měl halucinace, choval se nevyzpytatelně, vůči poškozené se choval hrubým způsobem, který dle soudu musel být výrazně intenzivní (ve smyslu hrubosti a bezcitnosti), když přiměl i tohoto svědka k jednání – ke snaze přimět poškozenou k odchodu od obžalovaného. [celé jméno svědka] při svém vytěžení v přípravném řízení uvedla, že při práci v obchodě svého manžela slyšela z ulice hluk, když vyšla ven, viděla ženu se zakrváceným obličejem, vytěžovaná jí dala kapesníky, incidentu ale přítomna nebyla. [celé jméno svědka] v přípravném řízení uvedl, že byl pěstounem poškozené od jejich 6 let, do seznámení s obžalovaným s ní neměli žádné problémy,

vytěžovaný poznal i rodinu obžalovaného, nezdáli se mu, matka obžalovaného byla proti poškozené zaujatá. V průběhu soužití obžalovaného a poškozené obžalovaný v jednom případě zdemoloval vybavení bytu (shodná výpověď jako poškozená – jednalo se o byt ve [příjmení] ulici), jednou za vytěžovaným poškozená přišla s tím, že ji obžalovaný zmlátil, asi ve čtyřech případech ji vytěžovaný viděl s modřinami, poprvé to bylo, když obžalovaný s poškozenou bydleli na [anonymizováno] (vytěžovaný zřejmě mylně uvedl název ulice [ulice] namísto názvu [ulice], když, co se týče datace, ta korespondovala s datovým určením prvního napadení, jak jej popsala poškozená – „ [jméno] byly asi dva roky“). V době, kdy obžalovaný s poškozenou bydleli na adrese [adresa]. Poškozená mu několikrát říkala, že má z obžalovaného strach. Podané vyjádření bylo nadto významné pro zjištění soudu ohledně narušování osobní svobody poškozené, omezování poškozené v nakládání s volným časem, jak o něm vypovídala samotná poškozená, ale i svědkyně [celé jméno svědkyně] či svědek [celé jméno svědka]. Jak totiž ve shodě s poškozenou uvedl, když k nim chodila poškozená na návštěvy, tak jí během 2-3 hodinové návštěvy přišlo několik zpráv od obžalovaného, psal jí, co tam dělá, proč u nich je, kdy přijde. Vytěžovaný popsal, jak obžalovaný na poškozenou čekal před barákem, žena jej viděla, jak tam číhá, byl schovaný. Pokud tedy poškozená vypovídala o tom, jak byla omezena v nakládání se svým časem, jak musela ihned z práce se dostavit domů, že byla kontrolována prostřednictvím telefonu kde je, a s kým, pak toto lze mít jednoznačně za prokázané. Na podané vysvětlení [celé jméno svědka] v plném rozsahu odkázala též vytěžovaná [celé jméno svědkyně], která uvedla, že s jeho vysvětlením souhlasí a nemá k němu co dodat. I tyto výpovědi podporují tvrzení poškozené, jak bylo promítnuto do skutkové části odsuzujícího výroku. Byť tato tvrzení soud hodnotil i s ohledem na vztah mezi poškozenou a těmito svědky (pěstouny poškozené) vycházel z něj, když je zřejmé, že vytěžovaný [celé jméno svědka] záměrně nefabuloval, uvedl, že informace o napadeních má toliko zprostředkované, počet případů, kdy zaznamenal modřiny na poškozené je nižší, než jak bylo zjištěno. Konečně byl ohledně projednávaného skutku vytěžen též [celé jméno svědka], ten vypověděl, že dne 1. 7. 2015 v nočních hodinách viděl muže, jak tlouče do oken bytu nájemníků [jméno] a [jméno] [příjmení], za oknem byla vidět i jemu neznámá žena, když vytěžovaný muže okřikl, muž bouchl naposledy do okna a utekl, následně na místo přijela policie, která přivedla i muže. Zmiňovaného muže ani ženu vytěžovaný neznal a na místě je viděl poprvé.

15. Za souhlasu procesních stran soud dále četl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie zpracovatele MUDr. Lumíra Tauše, CSc., z posudku bylo zjištěno, že dle znalce popisoval obžalovaný situaci mezi ním a poškozenou vyhýbavě, bagatelizujícím způsobem, odpovědnost přenášel na poškozenou nebo na drogy, jehož vztah k nim má charakter škodlivého užívání, bez rozvinutí závislosti. Znalec u obžalovaného zjistil smíšenou poruchu osobnosti, pokud by se obžalovaný dopouštěl protiprávního jednání pod vlivem drog, mohly být osobnostní rysy, definované touto poruchou, akcentovány, což by mohlo vést k lehkému snížení rozpoznávacích a ovládacích schopností; účinku těchto látek na svou osobu si ale obžalovaný byl vědom.

16. V hlavním líčení byly dále provedeny další listinné důkazy, a to k projednávanému skutku zejména lékařská zpráva, zpráva o ambulantním vyšetření, fotografie poškozené, usnesení Policie ČR o odložení věci a oznámení přestupku. Lékařská zpráva ze dne 8. 7. 2015 a zpráva o ambulantním vyšetření poškozené [celé jméno poškozené] na traumatologicko-ortopedickém centru KN [obec] pak plně koresponduje s výpovědí poškozené a svědkyně [celé jméno svědkyně], kdy poškozená dle tohoto důkazu byla dne [datum] napadena známou osobou, několikrát udeřena otevřenou dlaní do obličeje a následně pěstí na pravé oko, v důsledku čehož utrpěla zranění (otok) pravého oka, otok nosu, palp. bolestivost místa, měla zarudlé spojivky, kdy toto zranění si vyžádalo pracovní neschopnost. Uvedené je pak dokladováno i pořízenou fotodokumentací poškozené. Dle usnesení Policie ČR bylo ve fázi prověřování odloženo podezření z týraní svěřené osoby, jehož se měli dopustit obžalovaný a poškozená na svých dětech

dle oznamovatelky [celé jméno svědkyně], kdy přes zjištěné nedostatky ve výchově tyto nebyly shledány v takové intenzitě, aby bylo namísto jejich jednání vyhodnotit jako týrání svěčené osoby.

17. Ohledně osoby obžalovaného měl soud k dispozici též zprávy o pověsti, opis z evidence přestupků a z rejstříku trestů a zprávu Věznice Rýnovice. Z vyjmenovaných důkazů bylo zjištěno, že obžalovaný byl před spácháním zde projednávané trestné činnosti celkem 3 x soudně trestán, z toho k jednomu odsouzení již nelze přihlížet jako k formální právní skutečnosti; částí projednávaného skutku se pak dopouštěl v původně stanovené zkušební době podmíněného odsouzení ve věci Okresního soudu v Liberci sp. zn. 3 T 77/2014 (toto odsouzení bylo následně zrušeno souhrnným trestem ve věci Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci sp. zn. 52 T 1/2015, kde byl obžalovaný odsouzen pro přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, kterýžto trest aktuálně vykonává). Dle zprávy Věznice Rýnovice se obžalovaný během výkonu trestu vyučil obráběčem kovů, je pracovně zařazen, do současné doby byl 11 x kázeňsky odměně, kázeňsky trestán nebyl. Po dodání do výkonu trestu byl pozitivně testován na přítomnost THC v krvi, další testy byly s negativním výsledkem. Program zacházení jmenovaný plní. Konečně, jak se podává ze zprávy Magistrátu města Liberec a z oznámení přestupku, byl obžalovaný v posledních 5 letech postižen pro přestupek proti občanskému soužití, jehož se dopustil tím, že v roce 2014 verbálně a fyzicky napadl svou bývalou přítelkyni.

18. Na základě shora uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že v hlavním líčení provedené důkazy jednoznačně prokazují, že se obžalovaný žalovaného skutku dopustil, a vylučují, že by k němu mohlo dojít jinak nebo že by jej mohl spáchat někdo jiný. Co se týče hodnocení jednotlivých výpovědí, odkazuje soud na hodnocení provedené shora u každé z nich, kdy všichni svědci, vyjma svědkyně [celé jméno svědkyně], podpořili svou výpověď, každý v určitém rozsahu, tvrzení poškozené o dlouhodobém, od roku 2012 do roku 2015 trvajícím, zlém a agresivním nakládání obžalovaného s poškozenou jako jeho partnerkou, které spočívalo ve vulgárních výhrůžkách a nadávkách, fyzickém napadání poškozené - ranami otevřenou dlaní i dlaní sevřenou v pěst do obličeje, tahání za vlasy po místnosti, kopancích do různých částí těla, omezování svobodné vůle – zákazy a příkazy, kdy je možno a kam se vzdalovat ze společného obydlí, kontrolování vycházek bez doprovodu obžalovaného, a následným fyzickým trestáním za pozdní příchody či nesplnění slibu, ve výhrůžkách podřezáním či tím, že už neuvidí děti, pokud by se poškozená rozhodla obžalovaného opustit, agresivním a nepředvídatelným chování v návaznosti na zneužívání pervitinu obžalovaným. Ačkoliv pak poškozená takové jednání vnímala jako těžké příkoří a měla z obžalovaného strach, nedokázala se pro svou pasivitu, rezignovanost, ale i strach ze ztráty, resp. rozbití rodiny a určitou závislost na obžalovaném, takovému jednání vzepřít a obžalovaného opustit. Na závěru o dlouhodobém týrání poškozené ze strany obžalovaného nic nemění ani skutečnost, že v daném období (mezi roky 2012 až 2015 přechodně pobývala u kamarádky [celé jméno svědkyně]), tím spíše, pokud takový přechodný pobyt byl důsledkem neutěšené sociální a bytové situace rodiny (na které se obžalovaný podílel zásadním způsobem) a na stejné jednání vůči poškozené obžalovaný plynule navázal poté, co se znovu sestěhovali. Jak se dále podává z provedených listinných důkazů, obžalovaného poškozená opustila až poté, co po napadení obžalovaným, úderu otevřenou dlaní do obličeje a následně úderem pěstí na pravé oko v ulici [ulice] dne 1. 7. 2015 ve večerních hodinách, vyhledala pomoc u kamarádky [celé jméno svědkyně], kdy tato přivolala na obžalovaného Policii ČR, obžalovaný byl zadržen a poškozená vyhledala lékařské ošetření. Dle další lékařské zprávy byl cca 1 měsíc po ukončení projednávaného skutku (ukončení vztahu) ambulantně vyšetřen také obžalovaný, a to pro neúnosné výkyvy nálad, výbušnost a agresi, dle zprávy byla u obžalovaného zjištěna odplývající intoxikace marihuanou a pervitinem (s užitím obou látek v průběhu předchozího měsíce), obžalovanému byly předepsány léky na zmírnění úzkosti.

19. Po právní stránce soud hodnotil jednání obžalovaného jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, neboť obžalovaný týral svoji družku, která s ním žila ve společném obydlí na různých místech. Předmětem ochrany u této skutkové podstaty je ochrana osob před domácím násilím, tedy osob blízkých nebo žijících s pachatelem ve společné domácnosti. Pod pojmem týrání je třeba rozumět takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním s osobou žijící ve společném obydlí, a současně se vyznačuje i určitou mírou trvalosti a dosahuje takové intenzity, aby bylo způsobitelné vyvolat stav, který pociťuje postižená osoba jako těžké příkoří, resp. psychické nebo i fyzické útrapy (srov. R 20/2006 tr.). Jak shora citované rozhodnutí podává, zákon přitom nevyžaduje, aby týrání mělo povahu fyzického násilí, popřípadě též spojeného s následky na zdraví týrané osoby, kdy použití fyzického násilí může mít v takovém případě vliv na stupeň nebezpečnosti činu pro společnost. Týrání ze strany obžalovaného se v projednávané věci projevovalo vedle stupňující se fyzické agrese (které nejprve poškozená kladla odpor, později rezignovala, a když některé z útoků způsobily zranění poškozené, která byla zraněními lehkými s krátkou dobou léčení, přičemž poslední útok ze dne 1. 7. 2015, resp. zranění, které jím obžalovaný způsobil, si vyžádalo lékařské ošetření a krátkodobou pracovní neschopnost) také eskalujícím verbálním napadáním a hrubými urážkami poškozené, zcela excesivní kontrolou jejího volného času, telefonické komunikace, omezování v tom, jak mohla poškozená tento volný čas trávit, a zejména v pozdějších fázích vztahu též výhrůzkami, směřovanými vůči poškozené a její rodině, a to i k výhrůzkám se zbraní (nožem). Tímto jednáním se obžalovaný snažil poškozenou mj. trestat a donutit k zachování společného soužití, kdy, jak poškozená popsala, ji poprvé, když chtěla ze společné domácnosti odejít, odtáhl za vlasy do ložnice a tam ji opět fyzicky napadl, příp. jak poškozená popsala, k důvodu, proč ji mlátí do obličeje, jí řekl, že vždycky, když se podívá do zrcadla a uvidí modřiny, jí to připomene, že ho neposlechla. Jednání obžalovaného pak poškozené jednoznačně přivodilo fyzické a psychické útrapy, jak poškozená uvedla, v poslední fázi vztahu byla s obžalovaným jen ze strachu. Jednání obžalovaného nelze na základě zjištěných skutečností hodnotit jinak, než jako úmyslné, spáchané v úmyslu přímém. Toto jednání přitom bylo pro poškozenou vysoce stresující a traumatizující, a to tak, že ji nakonec paralyzovalo, ve strachu toto změnit. Poškozená rezignovala na svoji vůli, a v tomto směru popsala fakticky typický případ domácího násilí a vztahu oběti a násilníka. Současně bylo možno jednání obžalovaného vyhodnotit s ohledem na dobu, kdy k němu docházelo – dopuštěl-li se obžalovaný shora popsaného jednání vůči poškozené bezmála tři roky – jako páchané po delší dobu. K takovému závěru soud dospěl, i s přihlédnutím k intenzitě jednání obžalovaného, kdy přesto, že intenzita příkoří nebyla v počátku stejná jako v závěru vztahu (dle poškozené rostla) a jak je doplněno judikaturou, již vlastní týrání je zlé nakládání, které se vyznačuje určitým trváním (srov. R 20/1984). Dále soud zohlednil, že pro posouzení naplnění kvalifikačního znaku páchaní uvedeného trestného činu, „po delší dobu“ je určující nejen celková doba týrání, ale přihlídnout je třeba též ke konkrétnímu způsobu provedení činu, intenzitě týrání, jeho četnosti apod. V závislosti na konkrétních okolnostech není vyloučeno, aby i doba několika měsíců naplnila tento zákonný znak (srov. R 58/2008 tr.). Ačkoli intenzita týrání ze strany obžalovaného nebyla po celou dobu stejná, kdy postupně gradovala, dospěl soud k závěru, že u celkového trvání trestného činu po dobu 3 let jde o takovou dobu, která uvedený znak kvalifikované skutkové podstaty zcela jednoznačně naplňuje (srov. též posledně citované rozhodnutí, kde byl kvalifikační znak naplněn jednáním trvajícím po dobu 7 měsíců, které vygradovalo až v posledních 4 měsících). Stran kvalifikace jednání závěrem soud dodává, že ačkoli k části napadání a k některým incidentům docházelo i mimo prostředí společného obydlí (na pracovišti, u známých), avšak obžalovaný s poškozenou žil až od posledního incidentu ve společné domácnosti, to, že se obžalovaný částí ataků dopouštěl i jinde, tedy rozhodně nelze hodnotit jako okolnost, která by míru jeho zavinění snižovala.

20. Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil společenskou škodlivost trestného činu, osobu obžalovaného, možnost nápravy, polehčující a přitěžující okolnosti, dosavadní způsob života a jeho chování po činu, tedy veškeré skutečnosti uvedené v ustanovení §§ 38, 39 trestního

zákoníku, §§ 41, 42 trestního zákoníku. U obžalovaného soud neshledal žádnou polehčující okolnost za situace, kdy jmenovaný doznal toliko vzájemné hádky a nadávky, pokud jde o fyzickou agresi, připustil pouze facky v době, kdy zjistil její nevěru, a v jednom případě tahání za vlasy, avšak popřel jiné napadání a výhrůžky, dle jeho postoje byl vztah mezi ním a poškozenou pouze normální hádavý vztah; je tedy zřejmé, že u obžalovaného výrazně absentuje náhled na jeho protiprávní jednání a projev lítosti. Pokud jde o okolnosti přitěžující, je vedle kriminální narušenosti obžalovaného, která se v průběhu protiprávního jednání do jisté míry rozvíjela, třeba negativně hodnotit celkovou dobu téměř 3 let, po kterou se obžalovaný tohoto jednání dopouštěl (kdy nutno zdůraznit, že tato doba několikanásobně překračuje dobu „řádově v měsících“, která se dovozuje jako doba nutná k naplnění kvalifikačního znaku páčání projednávaného trestného činu po delší dobu ve smyslu § 199 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Na margo kriminální narušenosti obžalovaného je třeba zmínit, že obžalovaný na počátku páčání nyní projednávaného zločinu byl (vyjma odsouzení, u něhož již nastala fikce neodsouzení) osobou bezúhonnou, následně se ale v září a říjnu 2013 dopustil závažné násilné trestné činnosti, mj. zvláště závažného zločinu loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku (kdy v důsledku jednání jeho spolupachatele přišel poškozený, kterého napadli, o slezinu) a v únoru 2014 ve vzteku poškodil vybavení bytu, za což byl trestním příkazem, doručeným mu dne 18. 4. 2014, odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody. Ani stíhání pro výše popsanou násilnou trestnou činnost, ani podmíněné odsouzení, ale evidentně k jeho nápravě nevedly, když obžalovaný v týráni poškozené pokračoval i přes tyto okolnosti až do doby krátce po jeho odsouzení ve věci sp. zn. 52 T 1/2015. Při ukládání trestu soud neshledal podmínky pro postup dle návrhu obhájce, spočívající v upuštění od uložení souhrnného trestu, neboť zde projednávané trestné činnosti je k odsouzením ve věcech sp. zn. 3 T 77/2014 a 52 T 1/2015 ve vztahu recidivy, rozhodným okamžikem je pro určení předělu souběhu a recidivy trestné činnosti doručení trestního příkazu ze dne 18. 4. 2014, za situace, kdy se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl po dobu více než 1 roku po tomto datu, se o souběh trestné činnosti zcela evidentně nejedná. Při stanovení druhu trestu soud přihlédl k další velmi závažné trestné činnosti, k níž je zde projednávaný skutek ve vztahu recidivy, kdy je zřejmé, že ani probíhající trestní řízení a odsouzení k podmíněnému trestu k nápravě a sebereflexi u obžalovaného nevedlo, jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody tedy u obžalovaného nepřichází v úvahu. Při stanovení jeho výměry soud přihlédl na jedné straně k časovému odstupu od jednání a k současnému trestu, jehož výkonem bude na obžalovaného ještě působeno; zároveň bylo ovšem nutno u jmenovaného negativně hodnotit velice dlouhou dobu, po kterou se protiprávního jednání dopouštěl (jak je rozvedeno výše) a zavrženíhodný způsob jeho provedení (když šlo o poměrně intenzivní komplex fyzického napadání, hrubých nadávek a urážek a vyhrožování směrem k poškozené). Soudem vyměřený trest v trvání 5 let odpovídá polovině zákonné trestní sazby projednávaného zločinu a vzhledem ke všem konstatovaným skutečnostem se jedná o trest zcela adekvátní; společnost bude před obžalovaným chráněna po dostatečně dlouhou dobu a obžalovanému je tak dán dostatečný prostor k tomu, aby si srovnal svůj žebříček hodnot, změnil přístup k řešení partnerských problémů a neshod a pochopil, že tento způsob jednání v mezilidských vztazích je právně a společensky zcela neakceptovatelný, kdy tento nesouhlas je nutno vykládat ve spojení s délkou uloženého trestu.

21. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody pak soud zařadil obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u něj nejsou splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou a soud neshledal důvody pro postup podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení, pokud se strany práva na odvolání již nevzdaly. V téže lhůtě, nebo ve lhůtě

dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 21. ledna 2019

Mgr. Hana Moravová
asistentka soudce